

OPLEŚNIAŁY (2) *part praet act*

N sg m opleśniały (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. opleśnieć.

Okryty pleśnią, omszony; situs Mącz, Cn; obsitus Cn (2) : Situ obductus, Opleśniały. Mącz 397d.

Przen (1) :

Wyrażenie: »starością opleśniały« = osiwiały (1): Consitus, senectute consitus, Stárością opleśniały záltárzáły. Mącz 387a.

AW